

יותם ראובני /הבלדה על יוסף מדחת

היה זה ביום ראשון בשבת
הראשון בספטמבר אלפים,
שבאו רבים ערבים מסלמים
מכפר קליל שם קברו הרוגים,
סביב קבר אבינו בשכם.

העומדים סביב הקבר ידו אבנים,
בקבוקי תבערה, וירו בדורים,
לסלק את חרפת הכובשים,
את הקבר לשבר לרסיסים,
ולשוב אז להיות אדוני השממה.

ובקבר תריסר חילים שומרים,
לו יהיה אלהים עמהם.
כדור אך עבר בחרך יריה
ויוסף מדחת נפל על האדמה
ליד מפקד הקבר.

מסביב חילי ישראל ויהודה,
בני נדחים וקרבות שואה,
בקרב נודים ששבו לארץ משפן
מול יושבי קבע שלא זזו מכאן,
בלב ארץ ערב שהיא שכם.

אמרו לוחמים, מסתכלים בפליאה
הנה הגדוד מחכה לפקדה
גדוד צבא עם ציוד הצלה,
יש פקדה לחכות לראש התוקפים
הבטיחו לרגוב 50 אלה שקלים.

החובש את מדחת חבר למכונה,
מסביב עיניו רססו דממה
שטפסה על הר גרזים ככלה
השתגעה בעיבל מרב הקללה,
וירדה בוכיה בדרפה להר דרוז.

יש די ג'יי מהולנד בחיפה הלילה
אמרו אז עיניו של יוסף,
ומולן כבר רקדו נערות עם כנפים,
וחיוך פלאים על פניהן.
הנה, הן בצמת הממתקים.

אמר אז יוסף בעינים כלות,
נשארו לי רק עוד כמה דקות,
ספר לי על הבחורות,
איך שבלינו עם החברים,
וכמה שאהבנו את הרקודים.

באה אליו אמא אדמה,
נדחמת עמדה ליד מכונת הנשמה,
ביד של נוצה היא לטפה

פני בנה הלוחש, עדין אל תזרידי
עלי את שמלת בגדי.

אך אמרו אז עיניו לחובש,
הלך עלי אחי, לא עוד אוכל
לראות את היום,
לראות את הים,
ירח מלא בעמק הגדול.

לא עוד אנהג במכונית
בכביש מהיר בערב,
כמיהה לא תעבר בי עוד
עם שיר מוכר ברדיו,
גם בדורגל נגמר לנצח בשבילי.

לאמי תגיד, חייתי בינתיים
כבן לה נאמן.
ולאבי תגיד, היינו שם בקבר
גברים אחד אחד,
אבל לא יכלנו נגד צבאנו שבגד.

צעק המפקד ברשת הגדודית
תביאו מסייעת, תביאו אלהים.
עזב אמרו עיני יוסף, הנה הדלת
ועוד מעט אני הולך ונעלם,
שלום לכם אחים שלי ממני מיוסף.

בגדתם בי עוד פעם, כמו בעת ההיא,
מכרתם את חיי לרחמי אויב,
ובחלום ראיתי את קצצם קרב.
והנה מה רציתי, להיות לכם פלי.
איך יאסף האלהים את חרפתכם.

באו קצינים, נלעגים בכרסם,
נתנו פקדות, הזניקו מסוקים,
חשבו על הפנסיה והרכינו ראשם,
קראו לרגוב בפסוק שקלים
להציל את יוסף ההולך ומת.

היו לחשים, עפו שמועות
ורקדו על קובעי לוחמים
פי אמרו הקצינים, מהם גם בכירים,
אם נפרץ יהרגו ערבים רבים
וכל העולם יבער עד הערב.

לא תמיד זה קדוש לפנות פצועים,
אם נחפה כאן עד שיוסף ימות
ינצלו מאות, ואולי אלפים,
גם אין לו אבא בעל השפעה,
ואחר כך נגיד שמת בגבורה.

החובש את דמו של מדחת נגב
וקול יוסף הקדמון בקשר נשמע:
יוסף אחי, אתי בקבר נטמן,
וקבור פה אתנו גם
שלום נפשכם לעולם.

יוסף מדחת נפצע בהתקפה על קבר יוסף בשכם ביום ראשון, 1 בספטמבר 2000. הוא לא פונה על אף בקשות חוזרות ונשנות של החובש ושל מפקדי הקבר. לאחר מותו הוענק לו עיטור המופת.

פרשת מותו של יוסף מדחת בקבר יוסף, בתחילתה של אינתיפאדת אל אקצה, עוררה סערה, לאחר שהוא דימם למוות כתוצאה מעיכוב בחילוץ. בעקבות הפרשה, הקימו אנשי מילואים תנועת מחאה בשם "אכפת", שטוענת כי צה"ל זנח את ערך "אי הפקרת פצוע". לנוכח הנושא, הוציא צה"ל אגרת בהנחיית קצין חינוך ראשי, בו נקבעת "תורה חדשה". קצין חינוך ראשי אלעזר שטרן והממונה על התורה וההדרכה (תוה"ד), גרשון הכהן, כותבים באגרת: "יש הקוראים לפינוי פצוע בכל מחיר באופן שמתאים, לדעתם, למסורת צה"ל, שאלת המחיר בעייתית מאוד. האם יש ערך שהוא מעל לכל מחיר? התעלמות משאלת המחיר, כמו גם מתנאי הסביבה, טומנת בחובה אי הבנה של מהות הפיקוד".

יותם ראובני: שירים

טלפקס 03-6051544 ת.ד. 6517 תל אביב מיקוד 61064
צור קשר

הוצאת נמרוד רשימת סופרים רשימת ספרים מיוחדים

AtarimNet net software